

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci navrhovateľa: **A. P., s.r.o., P.**, zastúpený: JUDr. A. D., advokát, A.M., proti odporkyňi: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Dobrovičova č. 8, Bratislava, *za účasti*: T. S., s.r.o., N.P., o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne č. R/96/2006 zo dňa 18.03.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporkyne zo dňa 18.03.2008 č. R/96/2006 v časti výroku II. **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

I.

Odporkyňa rozhodnutím č. R/96/2006 zo dňa 18.03.2008 rozhodla:

- I. že **udeľuje** spoločnosti T. S., s.r.o., P. licenciu č. R/96 na lokálne rozhlasové terestriálne vysielanie za podmienok stanovených v predmetnom rozhodnutí,
- II. **zamieta** podľa ustanovenia § 49 ods. 2 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č.195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších

predpisov, v znení účinnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia odporkyne, ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z., žiadosť účastníka konania A. P., s.r.o., P.

Proti rozhodnutiu odporkyne podal včas opravný prostriedok navrhovateľ uvádzajúc, že odporkyňa sa v napadnutom rozhodnutí neriadila rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 SŽ 67/2006 zo dňa 22.11.2007, ktorým bolo zrušené rozhodnutie odporkyne č. R/96/2006 zo dňa 07.11.2006, ktorým bolo rozhodnuté o žiadostiach o udelenie a zmenu licencie na regionálne rozhlasové terestriálne vysielanie.

Nedostatky rozhodnutia odporkyne zo dňa 18.03.2006 vidí najmä v tom, že nedostatočne a nezrozumiteľne objasňuje závery odporkyne, na základe ktorých bolo rozhodnuté, najmä spôsob vyhodnotenia kritérií upravených v § 47 písm. b/ a c/ zák. č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. č. 308/2000 Z.z.), keď sa odporkyňa nevysporiadala so skutočnosťou o mieste sídla rádia, ktoré prevádzkuje spoločnosť T. S., s.r.o., P., ktorému bola udelená odporkyňou predmetná licencia č. R/96 najmä, že od vlastníka objektu, ktorý čiastočne vlastní jediný spoločník a konateľ spoločnosti T. S., s.r.o., P., Mgr. I. L., a ktorého spoluvlastníkom je aj Mesto P., sa navrhovateľovi podarilo získať písomné stanovisko, že Mesto P. nebude v žiadnom prípade súhlasiť s umiestnením žiadneho zariadenia na streche predmetnej budovy. Rovnako považuje za otázne, či Mesto P. nielen ako vlastník s hlasovacím právom na zhromaždení vlastníkov predmetnej nehnuteľnosti, ale aj ako stavebný úrad, by súhlasilo s umiestnením potrebného zariadenia na rozhlasové vysielanie – antény, ktorá podľa vyjadrení navrhovateľa musí byť vo výške stredu nad terénom minimálne 45 metrov, čo pri výške budovy R., v ktorej má sídlo spoločnosť T. S., s.r.o., P. predstavuje výšku antény minimálne 35 metrov. Z tohto dôvodu považuje projekt spoločnosti T. S., s.r.o., za technicky absolútne nezrealizovateľný. V uvedenom zistení skutkového stavu veci odporkyňou vidí navrhovateľka pochybenie, pretože zistenie skutkového stavu je v rozpore s obsahom spisov.

Navrhovateľ ďalej spochybnil splnenie náležitostí podľa § 46 ods. 1 – 3 a 5 spoločnosťou T. S., s.r.o., uvádzajúc, že uvedená spoločnosť nepredložila záväzný prísľub poskytnutia úveru, z ktorého by vyplýval objem cudzích zdrojov na financovanie vysielania, pretože predložila len potvrdenie, že úver má byť poskytnutý tejto spoločnosti až po splnení kritérií z banky na jeho poskytnutie. Ak v tomto prípade odporkyňa nezamietla žiadosť tejto spoločnosti v predmetnej veci, potom navrhovateľka konštatuje, že napadnuté rozhodnutie odporkyne vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čo je dôvodom na zrušenie rozhodnutia odporkyne. Keďže odporkyňa v rozhodnutí nijakým spôsobom nerozobrala aké finančné zdroje majú k dispozícii jednotliví žiadatelia o udelenie licencie, do akej miery sú priehľadné a dôveryhodné tak, ako to ustanovuje § 47 písm. c/ zák. č. 308/2000 Z.z. je rozhodnutie odporkyne nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov.

V napadnutom rozhodnutí podľa vedomostí navrhovateľa, odporkyňa po prvýkrát prelomila svoju zásadu, že frekvenciu prideluje tomu, kto si ju skoorinuje. Keďže ponúkaná frekvencia 92,3 MHz Poprad bola vygenerovaná Telekomunikačným úradom SR na základe požiadavky spoločnosti P. R. I., a.s., ktorá je držiteľom licencie na rozhlasové vysielanie R/86 a ktorá vysiela pod názvom R. T. I. – RTI. Majoritným vlastníkom P. R. I., a.s., je rovnaký

vlastník ako je majoritný vlastník navrhovateľa. Keďže frekvencia, na ktorej uvedené R. RTI vysiela a to z kóty Kráľova Hoľa totiž neposkytovala kvalitné pokrytie signálom, preto spoločnosť P. R. I., a.s., požiadala Telekomunikačný úrad SR o vykoordinovanie novej frekvencie priamo v areáli A. v P., ktorý je vo vlastníctve navrhovateľa.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že ani navrhovateľ, ani P. R. I., a.s., nemá žiadnu priamu majetkovú účasť na základnom imaní toho druhého. Naopak jediný spoločník druhého žiadateľa o licenciu spoločnosti T. S., s.r.o., Mgr. I. L. má majetkový podiel približne 10% na základnom imaní spoločnosti P. R. I., a.s., a to aj napriek tomu, že nenapĺňa striktnie definíciu zakázaného majetkového prepojenia podľa zák. č. 308/2000 Z.z. a má podľa navrhovateľky, rozhodne k jej naplneniu bližšie ako navrhovateľka. Pokiaľ teda odporkyňa vo svojom rozhodnutí označila navrhovateľa za majetkovo prepojeného s iným vysielateľom a túto skutočnosť zobrala za rozhodujúcu pri rozhodnutí o zamietnutí žiadosti navrhovateľky o licenciu, potom v rozhodnutí odporkyňa vychádzala z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Záver odporkyne, že navrhovateľ ako vysielateľ po udelení licencie by v rozsahu 100% preberal služby iného vysielateľa, je podľa navrhovateľa v rozpore s obsahom spisov, keďže navrhovateľ chcel vo svojom vysielaní dať väčší priestor najmä komunitným témam ako spravodajstvo z regiónu P. a T., ďalej i propagácii turistického ruchu v regióne a väčšiemu priestoru v reklame pre miestnych podnikateľov.

V danej veci odporkyňa nepostupovala v súlade so zákonom a navrhovateľ preto žiada, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vydal rozsudok, ktorým rozhodnutie odporkyne č. R/96/2006 zo dňa 18.03.2008 zrušuje a vec vracia odporkyňi na ďalšie konanie.

II.

K podanému opravnému prostriedku sa vyjadrila odporkyňa uvádzajúc, že sa dôsledne riadila názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadreným v rozsudku sp.zn. 5 SŽ 67/2006 zo dňa 22.11.2007, ktorým bolo zrušené rozhodnutie odporkyne zo dňa 07.11.2006, čo vyplýva z preskúmaného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia zo strany 5-7, kde sú jednotlivé kritériá § 47 zák.č. 308/2000 Z.z. uvedené pod písm. a/ - d/ a to jednoznačne, prehľadne a dostatočne analyzované u oboch účastníkov konania. Z tohto dôvodu má odporkyňa za to, že argumenty navrhovateľa neobstoja a sú zavádzajúce.

Odporkyňa uviedla, že pri rozhodovaní o udelení a zmene licencie nie je viazaná nijakým právnym predpisom, ktorý by určoval konkrétnu formu zabezpečenia projektu. Predložené údaje o finančných zdrojoch spoločnosti A. P., s.r.o., ako aj spoločnosti T. S., s.r.o., P. považovala za štandardné a bežne akceptovateľné a nie je rozhodujúce, či ide o vlastné, alebo cudzie zdroje. Keďže obligatórnou súčasťou žiadosti o udelenie licencie je aj čestné vyhlásenie žiadateľa o licenciu, že všetky údaje a doklady uvedené v žiadosti sú aktuálne, úplné a pravdivé, správny

orgán mal za to, že uvedené finančné zabezpečenie je dôveryhodné. Správny orgán prezumuje pravdivosť, úplnosť A. aktuálnosť dokladov priložených k žiadosti o licenciu v súlade s ust. § 46 ods. 2 písm. k/, l/ zák.č. 308/2000 Z.z. A. nie je oprávnený, resp. povinný selektovať, ktoré doklady sú pravdivé, úplné, aktuálne A. ktoré takýmito nie sú. Pravdivosťou, resp. nepravdivosťou poskytnutých údajov sa odporkyňa zaoberá v rámci odňatia licencie podľa ust. § 54 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona. Uvedená sankcia, t.j. strata oprávnenia na vysielanie predstavuje administratívno-právny nástroj zamedzujúci predkladaniu neúplných, neaktuálnych A. najmä nepravdivých dokladov A. údajov v žiadosti o udelenie licencie zo strany žiadateľa, pričom účastník konania si musí byť vedomý právnych následkov v prípade porušenia právnej normy. Odporkyňa uviedla, že nemá preukázané, že by medzi spoločnosťou P. R. I., A..s. A. R., o. z., vznikol zmluvný ani obdobný vzťah, predmetom ktorého by bolo poskytnutie predmetnej frekvencie výlučne pre žiadateľa na základe jeho požiadavky. Samotný frekvenčný list ako dokument technického charakteru nezakladá žiadny právny nárok na pridelenie frekvencie odporkyňou. Oprávnenie na vysielanie vzniká až právoplatným rozhodnutím odporkyne o udelení licencie, resp. o zmene / pridelení frekvencie. Keďže jedným zo žiadateľov o udelenie predmetnej licencie bola aj spoločnosť A.. P., s.r.o., A. nie spoločnosť P. R. I., A..s., je odporkyňa názoru, že neporušila zásadu správneho konania uvedeného v ustanovení § 3 ods. 7 zák.č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, podľa ktorého rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí.

Odporkyňa uvádza k argumentu navrhovateľky, že navrhovateľka A. spoločnosť P. R. I., A..s., sú majetkovo prepojení, že v prípade udelenia licencie spoločnosti A.. P., s.r.o., by nastal stav, keď jedno vysielacie štúdio s jedným pracovným kolektívom, by poskytovalo totožnú programovú službu prostredníctvom dvoch spoločností A.. teda dvoch držiteľov licencie na rozhlasové vysielanie, ktorí sú majetkovo prepojení. Správny orgán kládol akcent na fakt, že v prípade udelenia licencie pre AQUAPARK P., s.r.o., by tento vysielal duplicitne identickú programovú službu ako vysielateľ P. R. I., A..s., ktorý je držiteľom licencie č. R/86, resp. len retransmisiu rozhlasovej programovej služby RTI – R. T. I., držiteľ licencie R/86, spoločnosť P. R. I., A..s., P.

Odporkyňa k tvrdeniu navrhovateľky, že spoločnosť T. S., s.r.o., vysielala bez licencie v čase od 22.11.2007 až po nadobudnutie účinnosti rozhodnutia o udelení licencie zo dňa 18.03.2008 uviedla, že jej nebolo doručené žiadne podanie A. ani zo žiadnej činnosti jej nebolo známe, že by spoločnosť T. S., s.r.o., vysielala bez licencie. V tejto súvislosti poukázala na § 250m ods. 3 OSP, pričom podľa názoru odporkyne mala byť účastníkom konania v súdnom konaní 5SŽ 67/2006 okrem navrhovateľa A. odporcu aj spoločnosť T. S., s.r.o..

S poukazom na uvedené skutočnosti odporkyňa má za to, že jej rozhodnutie je plne v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzalo zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, odôvodnenie obsahuje náležitosti predpísané v § 47 ods. 3 zákona č.71/1967 Zb. o správnom konaní, A. preto navrhla Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby predmetné rozhodnutie odporkyne č. R/96/2006 zo dňa 18.03.2008 potvrdil.

III.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného opravného prostriedku preskúmala rozhodnutie odporkyne podľa § 246 ods. 2 písm. A./ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) v spojení s § 49 ods. 8 zák.č. 308/2000 Z.z. z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku A. po oboznámení sa obsahom pripojeného administratívneho spisu odporkyne č. 848-LO/O-2-18/2006, ako aj s písomnými podaniami účastníkov konania, po vypočutí zástupcov účastníkov konania na pojednávaní dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky nie je dôvodný.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zistil nasledovný skutkový stav veci:

Odporkyňa dňa 26.09.2006 verejne vyhlásila v dvoch celoštátnych denníkoch ako aj na úradnej tabuli v mieste svojho sídla A. na internetovej stránke základné podmienky konania o udelenie / zmenu licencie na terestriálne rozhlasové vysielanie. Zároveň stanovila základné podmienky lehotu A. miesto podania žiadosti.

V stanovenom termíne o pridelenie predmetnej frekvencie požiadali dvaja žiadatelia: navrhovateľka – A. P., s.r.o., P. A. spoločnosť T. S., s.r.o., P.

Odporkyňa o žiadostiach rozhodla v rozhodnutí č. R/96/2006 dňa 07.11.2006 tak, že udelila spoločnosti T. S., s.r.o., P. licenciu č. R/96 na lokálne rozhlasové terestriálne vysielanie za splnenia podmienok stanovených v rozhodnutí A. zároveň zamietla žiadosť navrhovateľa. Proti uvedenému rozhodnutiu podala opravný prostriedok navrhovateľka, o ktorom rozhodoval Najvyšší súd SR pod sp.zn. 5 SŽ 67/2006, pričom dňa 22.11.2007 vydal rozsudok, ktorým zrušil rozhodnutie odporkyne A. vec bola vrátená odporkyňi na ďalšie konanie A. to z dôvodu, že rozhodnutie odporkyne je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Následne odporkyňa po doručení rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vydala nové - napadnuté rozhodnutie zo dňa 18.03.2008 č. R/96/2006, ktorým rozhodla rovnako ako v rozhodnutí zo dňa 07.11.2006 s tým, že doplnila dôvody rozhodnutia.

Navrhovateľka ako žiadateľ, ktorého žiadosť bola v predmetnom administratívnom konaní o udelení licencie zamietnutá využila právo účastníka podľa § 49 ods. 8 zák.č. 308/2000 Z.z. A. podala proti celému rozhodnutiu odporkyne o zamietnutí žiadosti opravný prostriedok.

Konanie o udelenie licencie upravuje zákon č. 308/2000 Z.z. v § 45 A. nasledujúcich.

Podľa § 47 zákona č. 308/2000 Z.z. pri rozhodovaní o udelení licencie je rada povinná posudzovať A. prihliadať na:

- a) predpoklady zachovania plurality informácií A. mediálnych obsahov,
- b) priehľadnosť vlastníckych vzťahov žiadateľa o licenciu,
- c) priehľadnosť A. dôveryhodnosť finančných zdrojov určených na financovanie vysielania,

- d) vyváženosť programovej skladby navrhovanej žiadateľom o licenciu vo vzťahu k existujúcej ponuke programových služieb v oblasti vysielania na území, ktoré by malo byť týmto vysielaním pokryté,
- e) prínos žiadateľa o licenciu vo vzťahu k vysielaniu A. výrobe programov vo verejnom záujme,
- f) skutočnosť, aby žiadateľ o licenciu nezískal dominantné postavenie na relevantnom trhu,
- g) skutočnosť, aby bola zabezpečená primeraná majetková účasť slovenských osôb A. ich zastúpenie v orgánoch spoločnosti, ak je žiadateľom o licenciu právnická osoba so zahraničnou majetkovou účasťou.

Podľa § 48 ods. 3 citovaného zákona konanie o udelenie licencie na terestriálne vysielanie sa začína odo dňa, keď rada verejne vyhlási najmenej v dvoch celoštátnych denníkoch A. na svojej úradnej tabuli v mieste svojho sídla, ako aj na svojej internetovej stránke základné podmienky konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie.

Podľa § 48 ods. 6 citovaného zákona účastníkmi zákona o udelenie licencie na terestriálne vysielanie sú všetci žiadatelia o licenciu na terestriálne vysielanie, ktorých žiadosť bola rade doručená v určenej lehote.

Podľa § 48 ods. 7 zák.č. 308/2000 Z.z. licenciu na terestriálne vysielanie rada vydáva formou rozhodnutia, ktoré vo výrokovej časti obsahuje ustanovenie o udelení licencie na terestriálne vysielanie jednému z účastníkov konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie A. ustanovenie o zamietnutí žiadostí všetkých ostatných účastníkov konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie. V odôvodnení rada uvedie výsledky hodnotenia jednotlivých žiadostí o licenciu na terestriálne vysielanie podľa splnenia kritérií určených v § 47. Rozhodnutie o udelení licencie na terestriálne vysielanie sa doručuje všetkým účastníkom konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie.

Podľa § 49 ods. 2 zákona č. 308/2000 Z.z. rada žiadosť o licenciu zamietne, ak:

- a) právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá podala žiadosť o licenciu, nespĺňa predpoklady na účasť v licenčnom konaní podľa § 45,
- b) nespĺňa náležitosti podľa 46 ods. 1 až 3 A. 5 A. v lehote určenej radou nenastala náprava,
- c) nespĺňa kritériá A. podmienky § 47, ktoré rada posudzuje A. je povinná na ne prihliadať,
- d) v rámci konania o udelení licencie na terestriálne vysielanie vyberala z viacerých žiadateľov o licenciu podľa § 48.

Podľa § 49 ods. 6 zák.č. 308/2000Z.z. rozhodnutie o udelení licencie nadobúda právoplatnosť odo dňa, keď bolo rade doručené písomné vyhlásenie žiadateľa o licenciu, že licenciu prijíma; toto vyhlásenie nesmie obsahovať žiadne výhrady A. musí byť doručené do 30 dní po doručení rozhodnutia rady, inak rozhodnutie o udelení licencie nenadobudne právoplatnosť A. na celé konanie sa pozerá akoby sa nebolo uskutočnilo.

Podľa § 49 ods. 8 citovaného zákona proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o licenciu môže účastník podania podať opravný prostriedok na najvyšší súd do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia rady.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 3 SŽ 46/2008-82 zo dňa 23.10.2008 vylúčil časť predmetu konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady pre vysielanie A. retransmisiu č. RP/96/2006 zo dňa 18.03.2008 *vo výroku pod bodom I. o udelení licencie* č. R/96 na lokálne A. terestriálne vysielanie spoločnosti T. S., s.r.o., N.P. na samostatné konanie. Vylúčenú vec zároveň postúpil na ďalšie konanie vecne príslušnému Krajskému súdu v Prešove.

Krajský súd v Prešove vo vylúčenej veci dňa 11.09.2009 rozhodol rozsudkom č. k. 3S/44/2008-106 tak, že žalobu zamietol vo vzťahu k výroku I. rozhodnutia žalovanej zo dňa 18. marca 2008, číslo: R/96/2006. O odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky dňa 23.06.2010 rozsudkom pod sp. značkou 2 Sžo 525/2009 tak, že rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 3S/ 44/2008-106 zo dňa 11. septembra 2009 potvrdil.

Predmetom súdneho prieskumu, na základe opravného prostriedku podaného navrhovateľkou, bola v tejto veci len časť rozhodnutia odporkyne č. R/96/2006 A. to výroky II., ktorým odporkyňa rozhodla o zamietnutí žiadosti navrhovateľky podľa § 49 ods. 2 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z.

Z obsahu napadnutého rozhodnutia odporkyne vyplýva, že žiadosť o udelenie licencie, ktorú podala navrhovateľka rada zamietla podľa ust. § 49 ods. 2 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z., keďže v rámci konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie **vyberala z viacerých žiadateľov o licenciu podľa § 48.**

Z obsahu preskúmaného rozhodnutia vyplýva, že odporkyňa v odôvodnení rozhodnutia podrobne zdôvodnila na základe akých podkladov udelila licenciu spoločnosti T. S., s.r.o., P. A. aj uviedla, že ak by udelila licenciu spoločnosti A. P., s.r.o., nastal by stav, keď jedno vysielacie štúdio s jedným pracovným kolektívom by poskytovalo totožnú programovú službu prostredníctvom dvoch spoločností A. teda dvoch držiteľov licencií na rozhlasové vysielanie, ktorí sú majetkovo prepojení.

Najvyšší súd SR v súdnom prieskume zákonnosti postupu A. rozhodnutí správnych rozhodnutí preskúmava najmä, či preskúmanými rozhodnutiami nedošlo k porušeniu zákona. O rozhodnutiach odporkyne, ktoré sú vydané na základe zákonom povoleného správneho uváženia (§ 245 ods. 2 OSP), súd preskúmaval, či odporkyňa nevybočila z medzí A. hľadísk ustanovených zákonom. V tomto prípade závery odporkyne zodpovedajú zásadám logického myslenia A. preto Najvyšší súd Slovenskej republiky považoval za správny A. aj v preskúmanom rozhodnutí náležite odôvodnený záver odporkyne, že postupovala v súlade so zákonom A. dôsledne hodnotila splnenie kritérií stanovených zákonom najmä v § 47 zák.č. 308/2000 Z.z. v spojení s § 45 A. § 46 citovaného zákona. V tomto prípade správny orgán vychádza len zo všeobecného vymedzenia zákonných podmienok, ktoré zároveň predstavujú hranicu voľnej úvahy. Rozsah povolenej správnej úvahy v tomto konkrétnom prípade je možné

stanoviť len na možnosť rozhodnúť o udelení / zmene licencie A. o možnosti žiadosti zamietnuť. Podľa dôvodov rady, ktoré uviedla v odôvodnení napadnutého rozhodnutia v danom prípade zvažovala A. hľadala najlepšie možné riešenie, aby na základe jej rozhodnutia boli vytvorené predpoklady na zachovanie plurality informácie A. mediálnych obsahov, A. aby rozhodnutie vychádzalo z procesne správneho zistenia. Rada v tomto prípade uviedla, že si je vedomá svojej povinnosti presadzovať záujmy verejnosti pri uplatňovaní práva na informácie, slobody prejavu A. práva na prístup ku kultúrnym hodnotám A. vzdelaniu A. na základe zisteného skutkového stavu *pristúpila k hlasovaniu*, výsledkom ktorého bolo, že predmetná licencia na rozhlasové vysielanie na frekvencii 93,2 MHz P. bola pridelená účastníkovi konania T. S., s.r.o. P.. Keďže vyberala v tomto prípade z viacerých žiadateľov o licenciu podľa § 48, na podklade výsledkov hlasovania musela žiadosť navrhovateľky zamietnuť. Odporkyňa napadnuté rozhodnutie riadne zdôvodnila, uviedla spôsob A. dôvody akými postupovala pri vyhodnotení plnenia zákonných podmienok na udelenie licencie, uviedla z akého dôvodu uprednostnila pri udelení licencie iného žiadateľa.

Odporkyňa ako orgán verejnej správy dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie A. retransmisiu A. vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania A. retransmisie v rozsahu vymedzenom zák.č. 308/2000 Z.z. Jej prvoradým zákonným poslaním A. teda prvoradou povinnosťou je presadzovať záujmy verejnosti. Keď teda odporkyňa na základe skutkových zistení vyslovila v napadnutom rozhodnutí názor, že uprednostnila T. S., s.r.o., P. z dôvodu, že spoločnosť A.. P., s.r.o. by v prípade udelenia licencie bola držiteľom dvoch licencií na rozhlasové vysielanie na základe majetkového prepojenia spoločnosti A.. P., s.r.o., P. A. spoločnosti R. T. I. – RTI, ktorá prevádzkuje ako držiteľka licencie na rozhlasové vysielanie č. R/86 R. pod názvom R. T. I. – RTI, A., ktorá podľa vlastného vyjadrenia by preberala nielen názov programovej služby uvedeného R., ale aj 100% programovej služby iného vysielateľa, používala by jedno vysielacie štúdio s jedným pracovným kolektívom A. poskytovala by totožnú programovú službu prostredníctvom dvoch spoločností A. dvoch držiteľov licencií na rozhlasové vysielanie, čím by nebol zachovaný predpoklad na zachovanie plurality informácií A. mediálnych obsahov, dospela k záveru, že licenciu udelí inému žiadateľovi. Žiadateľ spoločnosť T. S., s.r.o., P. má ambíciu vytvoriť R. so silným regionálnym charakterom, ktoré by odrážalo dianie v tatranskom regióne, pričom regionálnosť by sa mala prejavovať aj v oblasti reklamy A. inzercie, najmä na prezentáciu podnikateľov v danej oblasti. Programová štruktúra R. bola dôkladne vypracovaná, zámerom R. je prinášať turistické správy A. informácie pre návštevníkov regiónu vysielané okrem slovenského jazyka v najmenej dvoch cudzích jazykoch A. to anglicky A. poľsky, ako aj krátke spravodajské informácie, pričom celkovo je projekt R. postavený ako hudobné R. s výrazným zastúpením hovoreného slova.

Najvyšší súd SR sa stotožnil aj s argumentáciou odporkyne, že pokiaľ navrhovateľka namietala spôsob finančného zabezpečenia projektu úspešným uchádzačom, ktorý odporkyňa považovala za štandardný A. bežne akceptovateľný, ako aj vyhlásenie žiadateľov o pravdivosti, úplnosti A. aktuálnosti dokladov priložených k žiadosti o licenciu nemala odporkyňa povinnosť selektovať pravdivosť, úplnosť A. aktuálnosť takto predložených dokladov, pretože z ust. § 54 ods. 1 písm. d/ zák.č. 30//2000 Z.z. vyplýva, že na základe nepravdivých údajov uvedených v žiadosti o licenciu alebo v dokladoch priložených k tejto žiadosti rada vysielateľovi licenciu

odníme, čím vysielateľ stráca oprávnenie na vysielanie. Účastník konania si musí byť vedomý právnych následkov, v prípade porušenia právnej normy, teda aj v prípade, ak žiadateľ o licenciu uvedie nepravdivý údaj, pomocou ktorého by bola získaná licencia, je možné považovať za skutočnosť, ktorá zasahuje do samotnej legitimacy udelenia licencie, A. preto by bolo odňatie takto získanej licencie plne odôvodnené. Podľa názoru súdu rada postupovala správne aj napriek argumentácii navrhovateľky, že z jej praxe vyplýva, že pridelením frekvencií inému žiadateľovi porušila ust. § 2 ods. 4 správneho poriadku, pretože vo všetkých podobných prípadoch pridelovala frekvenciu tomu, kto si ju skoordinoval. Podľa stavu veci, ktorý vyplynul z administratívneho spisu, bolo zistené, že o koordinovanie frekvencie požiadala spoločnosť P. R. I., A..s. P., medzi ktorou A. R., o. z., ale nevznikol zmluvný vzťah. Navyiac uvedená spoločnosť nebola účastníkom konania o udelenie licencie. V tomto konaní bola ňou spoločnosť A.. P., s.r.o., A. spoločnosť T. S., s.r.o. Aj z tohto dôvodu považuje súd odôvodnenie odporkyne za preskúmateľné A. zákonné.

S poukazom na uvedené dospel senát Najvyššieho súdu SR k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne v napadnutej časti – výrok II., je potrebné podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdiť, pretože bolo vydané v súlade so zákonom, na základe zákonom povolenej voľnej úvahy, pričom rozhodnutie bolo riadne zdôvodnené.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá OSP tak, že navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže nebol v konaní úspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 24. júna 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Andrea Jánošíková